

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/37/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615200908
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7615200908.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa, JUDr. Júlia Weiserová, v právnej veci žalobcu: E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. F. R., T. XXXX/X, právne zastúpenej JUDr. Monika Marjanovič, advokátska kancelária so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 476,19 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd určuje, že zmluvná podmienka vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 701600101 uzavretej dňa 30.6.2011 medzi žalobkyňou a žalovaným pod bodom 11 dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je ako neprijateľná, neplatná.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni na účet jej právnej zástupkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 566,91 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok z návrhu vo výške 128,- Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.1.2015 domáha od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 464,50 Eur a náhrady trov konania. Zároveň sa domáha určenia, že zmluvná podmienka vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 701600101 uzavretej dňa 30.6.2011 pod bodom 11 je ako neprijateľná neplatná. Návrh odôvodnila tým, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá dňa 30.6.2011 Zmluva o úvere č. 701600101, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 350,- Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach vo výške po 56,- Eur. Poplatok 322,- Eur predstavuje 92 % z hodnoty poskytnutého úveru. Zmluva nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., chýba doba trvania úveru, úroková sadzba úveru, RPMN, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, priemerná RPMN. Pre absenciu týchto náležitostí je tak nutné v súlade s ust. § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úver je úžerný, odporuje dobrým mravom a je neplatný. Bezdôvodné obohatenie si uplatňuje ako rozdiel medzi zaplatenou čiastkou 814,50 Eur a poskytnutým úverom 350,- Eur, t.j. 464,50 Eur.

Podaním zo dňa 19.2.2015 žalobkyňa reagovala na žalobcom vznesenú námietku premlčania práva na určenie neprijateľnej podmienky, kde argumentovala, že právo na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nie je majetkovým právom a preto sa toto právo nemôže premlčať. Poukázala na ustanovenie § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. podľa ktorého môže súd aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienky používaná dodávateľom v spotrebiteľských zmluvách je neprijateľná a ak už súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti nepriznal plnenie z dôvodu takejto podmienky alebo súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky. Čo sa týka žalovaným vznesenej námietky premlčania na vydanie bezdôvodného obohatenia, tu argumentovala skutočnosťou, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv žalovaného je, že tieto sú vopred pripravené, nie je vytvorený časový priestor na dojednanie obsahu zmluvy resp. jej zmeny. Žalovaný v rámci povoleného predmetu činnosti poskytuje z vlastných zdrojov úvery a pri vykonávaní tejto činnosti je povinný postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. Objektívna premlčacia doba je v tomto prípade 10 ročná, pretože je možné považovať bezdôvodné obohatenia žalovaného za úmyselné. Tento použil nekalú obchodnú praktiku a neumožnil žalobkyni prostr. RPMN porovnať výhodnosť úveru oproti iným produktom, stanovil neprímerane vysokú až úžernú cenu úveru do poplatku za poskytnutie úveru. Poukázala na právny názor vyslovený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7Co/84/2011 zo dňa 12. 12.2011. Čo sa týka plynutia subjektívnej premlčacej doby v trvaní 2 rokov, pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia, teda v tomto prípade až január 2015, kedy sa o nekalých praktikách žalovaného dozvedela a navštívila advokáta. Keďže žaloba bola podaná 27.1.2015 bola teda 2- ročná subjektívna premlčacia lehota zachovaná. Zároveň rozšírila petit žalobného návrhu a žiadala, aby súd rozhodol o tom, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 476,19 Eur.

Uznesením 11C 37/2015-23, zo dňa 26.2.2015 tunajší súd predmetnú zmenu petitu žaloby pripustil.

Žalobkyňa sa na pojednávaní uviedla, že si zobrala spotrebiteľský úver od žalovaného pretože ho súrne potrebovala na vyplatenie iného úveru, ktorý mala od svojho známeho. Tento jej bol poskytnutý z toho dôvodu, že rekonštruovala byt. Keďže známy odchádzal dol zahraničia peniaze potreboval, požiadal ju o vrátenie pôžičky. Za tejto situácie, keďže mala vedomosť o tom, že žalovaný poskytuje úvery, takže ráno o úver požiadate a poobede sú už finančné prostriedky k dispozícii, si skutočne požičala sumu 350,- Eur, ale vrátiť mala viac ako 100%, sumu 750,- Eur. Následne prišla o zamestnanie, stala sa starobnou dôchodkyňou. Žila v tom, že dlh je riadne splatený, a až keď chcela predať byt na katastri jej bolo povedané, že predaj je zablokovaný pre dlh u žalovaného. Keď sa na toto u žalovaného informovala bolo jej oznámené, že nie sú uhradené všetky úroky.

Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Doručenie predvolania mal súd riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná. Svoju neprítomnosť na pojednávaní žalovaný písomne ospravedlnil, súhlasil s uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto poukazujúc na § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalovaného.

V písomnom vyjadrení k návrhu žalovaný vzniesol námietku premlčania práva na určenie neprijateľnej podmienky. Konštatoval, že toto právo podlieha režimu premlčania a nim vznesená námietka premlčania ma za následok, že premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Konštatoval, že sa zásadne premlčujú všetky majetkové práva, pričom nie je rozhodujúce či tieto práva sú obsahovou súčasťou majetkovoprávných alebo osobno-majetkových vzťahov. Záver o premlčanosti práva žalobcu vyplýva z povahy tohto práva, pretože opačné stanovisko by viedlo k spoločensky neúnosným situáciám, že vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú a domáhať sa tak vrátenia poskytnutého plnenia s takto zneplatnenej zmluvy by bolo možné bez akéhokoľvek časového obmedzenia. Zákon výslovne neustanovuje dobu, v ktorej možno uplatniť právo na vyslovenie zmluvnej podmienky za neprijateľnú, preto podľa jeho názoru si oprávnený účastník môže toto právo uplatniť iba vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe počítanej odo dňa kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz. V danej veci došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere dňa 30.6.2011 preto k odstúpeniu od zmluvy mohlo dôjsť najskôr 1.7.2011 takže k podaniu určovacej žaloby mohlo dôjsť do 1.7.2014 teda od tohto dátumu sa žalobcovo právo premlčalo. Žaloba bola podaná až 27.1.2015. Zároveň konštatoval, že k bezdôvodnému obohateniu žalovaného nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej premlčacej dobe. Žiadal, aby súd žalobu zamietol.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul žalobkyňu, oboznámil sa listinnými dôkazmi a to so Zmluvou o úvere č. 701600101, Všeobecnými podmienkami úveru, výpismi z účtu, i obsahom celého spisu a zistil tento skutkový stav:

Dňa 30.6.2011 medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o úvere č. 701600101, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 350,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 12-tich mesačných splátkach vo výške po 56,- Eur. V zmluve je uvedený poplatok vo výške 322,- Eur, ako aj celková suma 672,- Eur. Zmluva obsahuje kolónku RPMN, ktorá nie je vyplnená. Taktiež obsahuje kolónky, v zmysle ktorých dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania. Pred podpismi zmluvy je uvedené vyhlásenie dlžníka, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy, ako aj obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy.

Žalobkyňa predložila súdu doklady, z ktorých bolo zistené, že žalovanému uhradila dňa 3.8.2011 sumu 56,- Eur, dňa 25.1.2012 sumu 56,- Eur, dňa 9.3.2012 sumu 56,- Eur, dňa 19.6.2012 sumu 56,- Eur a dňa 8.7.2013 sumu 602,50 Eur t.j. spolu sumu 826,50 Eur.

Podľa článku 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ho uhradiť tak, ako je uvedené na prvej strane tejto zmluvy. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Podľa § 87 písm. f/ O.s.p., popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy t.j. k 30.6.2011, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5,6 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu 30.6.2011, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského

úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa článku 3 ods. 1, 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Obč. zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 30.6.2011 je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.. Z predloženej zmluvy je zrejmé, že žalovaný ako pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra. Žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže uzatvorila zmluvu ako fyzická osoba - spotrebiteľ. V zmluve totiž nebola označená identifikačným číslom podnikateľského subjektu, ani inak, tak aby na ňu bolo možné v rámci danej zmluvy nazerať ako na podnikateľa, ale jej rodným číslom. Podľa výpovede žalobkyne poskytnuté finančné prostriedky použila na splatenie pôžičky od fyzickej osoby. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačenej tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože zmluva o úvere bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenej tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalobkyne.

Podľa článku 16 Všeobecných podmienok zmluva bola uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Zmluvu o úvere tak možno považovať za absolútny obchodný vzťah, ktorý sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Zároveň však vzhľadom na vyššie uvedené ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj ustanovenia osobitného zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Žalovaný v konaní namietal nesplnenie procesných podmienok na rozhodnutie v tejto veci tunajším súdom. Vzhľadom na vyššie uvedené vo veci ide o spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a návrh bol podaný žalobkyňou ako spotrebiteľom. Miestna príslušnosť tunajšieho súdu je daná podľa § 87 písm. f) O.s.p.. Občiansky súdny poriadok upravuje v ustanovení § 87 tzv. osobitnú miestnu príslušnosť súdu na konanie danú na výber. Možnosť voľby medzi všeobecným súdom a súdom daným na výber patrí výlučne navrhovateľovi s tým, že možnosť voľby medzi všeobecným súdom a súdom daným na výber má navrhovateľ len do momentu podania návrhu na začatie konania na súd Odporca na voľbu navrhovateľa nemá žiaden vplyv. Žalobkyňa návrh na začatie konania v tejto veci podala na tunajšom súde, čím ako spotrebiteľka uplatnila svoje právo na výber miestne príslušného súdu v zmysle § 87 písm. f) O.s.p. podľa svojho bydliska, ktoré patrí do územného obvodu tunajšieho súdu. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že v konaní boli pre rozhodovanie vo veci tunajším súdom splnené všetky procesné podmienky konania.

Po preskúmaní Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 30.6.2011 v zmysle vyššie citovaných ustanovení súd dospel k záveru, že predmetná zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Na súdu predloženej úverovej zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spojené s úverom a do jej výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj výška ostatných poplatkov spojených s úverom a pre spotrebiteľa ide o najdôležitejší údaj, keďže mu umožňuje najjednoduchšie porovnanie ceny jednotlivých spotrebiteľských úverov. Ročná percentuálna miera nákladov musí byť presne určená už v zmluve o úvere. V predloženej zmluve o úvere nie je uvedená ani priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

V úverovej zmluve ďalej absentuje konečná splatnosť úveru. Predmetná zmluva obsahuje len údaj splácania úveru počas doby 12 mesiacov. Takýto údaj nemožno považovať za presnú časovú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru pre túto konkrétnu zmluvu a preto súd konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania údaj o konečnej splatnosti úveru neobsahuje.

Zmluva tiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená len celková výška splátky a nie je z nej zrejmé, aká suma z uvedenej splátky je započítaná

na istinu, úroky a iné poplatky. Napokon v zmluve nie je uvedená ani úroková sadzba spotrebiteľského úveru.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že Zmluva o úvere zo dňa 30.6.2011 neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, konečnú výšku úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. preto platí, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Na základe toho má žalovaný nárok len na vrátenie skutočne ním poskytnutého úveru t.j. úveru vo výške 350,- Eur. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa uhradila žalovanému celkove sumu 826,50 Eur, čo bolo preukázané výpismi z účtu žalobkyne a poštovými poukázkami, z ktorých je zrejme, že uvedené sumy poukázala na účet žalovaného a to s variabilným symbolom, ktorý predstavuje číslo predmetnej úverovej zmluvy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bol toho názoru, že nárok žalobkyne je dôvodný a preto zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 476,19 Eur ako rozdiel sumy, ktorú žalobkyňa na základe zmluvy uhradila žalovanému a výšky skutočne poskytnutého úveru, keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Dôvodná je aj žaloba o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. pokiaľ sa týka podmienky uvedenej v článku 11 Všeobecných podmienok. V prvom rade súd posudzoval, či túto podmienku možno považovať za individuálne dohodnutú. Všeobecné podmienky, ktorých súčasťou je článok 11 boli vopred pripravené žalovaným a je zjavné, že nebolo možné meniť ich obsah. Už len z tohto dôvodu nemôže ísť o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku. Obsahom uvedeného článku Všeobecných podmienok je uznanie dlhu zo strany žalobkyne. Takto formulovaná podmienka zhoršuje zmluvné postavenie spotrebiteľa, pričom podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Ďalej súd poukazuje na to, že predmetné vyhlásenie o uznaní dlhu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že bez vedomia spotrebiteľa zakladá 10 ročnú premlčaciu dobu a tým, že dlžník uznáva dlh, ktorého splatnosť nastane až v budúcnosti už pri uzavretí zmluvy. Uznanie dlhu, ktoré obsahuje predmetný článok, súd posudzoval aj podľa ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka. Zákon v prvom rade uznanie dlhu predpisuje obligatórne písomnú formu. V danom prípade Všeobecné podmienky nie sú podpísané žalobkyňou a preto podľa názoru súdu nie je tu dodržaná písomná forma uznania dlhu z jej strany. Písomnosť nemôže byť dodržaná v danom prípade len odkazom v zmluve. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11, podľa ktorého v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní zakladajúce zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej - listiny, na ktorú spotrebiteľ pripojí svoj podpis.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčuje, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1,2 Obč. zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa kedy sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa kedy k nemu došlo.

Súd sa zaoberal aj žalovaným vznesenými námietkami premlčania a to čo do premlčania z nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia i čo do premlčania nároku na vyhlásenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú a konštatuje, že nárok žalobkyne premlčaný nie je.

Žalovaný v rámci povoleného predmetu činnosti poskytuje úvery z vlastných zdrojov, pričom pri ich poskytovaní je žalovaný povinný postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecných záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi.

Podľa názoru súdu je objektívna premlčacia doba v danom prípade čo sa bezdôvodného obohatenia týka 10 ročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Ak žalovaný použil nekalú obchodnú praktiku a neumožnil žalobkyni prostredníctvom RPMN porovnať si výhodnosť úveru na trhu s inými produktmi tak týmto chovaním neobhájiteľne ukryl neprimerane vysokú až úžernú cenu úveru do poplatku na poskytnutie úveru. Žalovaný poskytol žalobkyni úver pri ktorom dohoda o výške úrokov presahovala mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia úverových zmlúv čím súd považuje takéto správanie sa žalovaného za úmyselné, odporujúce dobrým mravom, ktoré si len ťažko možno stavať do roviny nedbanlivostnej. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený rozsudkom krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 7Co 84/2011 podľa ktorého dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať RPMN v úverových zmluvách sa nedá hodnotiť inak iba ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Súd preto obranu žalovaného čo sa premlčania bezdôvodného obohatenia týka neuznal a konštatoval, že objektívna lehota činí 10 rokov od poskytnutia úveru a táto ku dňu podania žaloby neuplynula.

Čo sa týka plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty pre začiatok plynutia je rozhodujúci deň keď sa oprávnený skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor i o subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil. Nie je pritom rozhodujúce či sa o tejto skutočnosti mohol dozvedieť už skôr, pretože pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci práve subjektívny moment kedy sa o týchto okolnostiach dozvedel. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela až v januári 2015, po tom čo vyhľadala odbornú pomoc, pre neprijemností súvisiace s vymáhaním ďalších úrokov zo strany žalovaného a žaloba bola podaná dňa 27.1.2015 súd konštatuje, že táto bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Súd preto námietke premlčania vznesenej žalovaným nevyhovел, premlčaciu lehotu považoval za zachovanú.

Námietku premlčania práva na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd taktiež nepovažoval za relevantnú, pretože pokiaľ ide o absolútnu neplatnosť zmlúv a rovnako i o neprijateľnosť jednotlivých zmluvných podmienok nie je možné hovoriť premlčateľnosti tohto práva. Právo na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nie je majetkovým právom, neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách je umožnené súdu vysloviť kedykoľvek a aj bez návrhu žalobcu, preto sa súd z argumentáciou žalovaného nestotožnil.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia a priznal žalobkyni sumu 566,91 Eur. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, a preto jej bola priznaná náhrada trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia 350,45 Eur určených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Hodnota jedného úkonu právnej služby preto bola určená podľa § 13 ods. 3 uvedenej vyhlášky, podľa ktorého, pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty vecí s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v

ostatných spojených veciach. Pri hodnote jedného úkonu pokiaľ sa týka určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd vychádzal z § 11 ods. 1 písm. a/, vyhlášky, kde hodnota jedného úkonu predstavuje 64,53 Eur a u bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z § 10 ods. 1, kde hodnota úkonu predstavuje sumu 33,20 Eur. Jedna tretina zo sumy 33,20 Eur predstavuje 11,06 Eur a teda hodnota jedného úkonu právnej služby činí 75,59 Eur (64,53 Eur plus 11,06 Eur), právna zástupkyňa však uplatnila sumu 72,59 Eur za úkon.

Trovy právneho zastúpenia boli priznané za štyri plné úkony po 72,59 Eur, ktoré súd považoval za účelne vynaložené a jeden štvrtinový úkon za pojednávanie dňa 18.2.2015, kde sa vec neprejednávala a to 18,14 Eur a to:

- prevzatie a príprava pojednávania (§ 13a ods. 1 písm. a/),
 - podanie návrhu na začatie konania (§13a ods. 1 písm. c/),
 - účasť na pojednávaní dňa 18.2.2015 (§13a ods. 4) kedy sa vo veci nepojednávalo vo výške ?-tiny
 - písomné vyjadrenie zo dňa 19.2.2015 (§13a ods. 1 písm. c/),
 - účasť na pojednávaní dňa 29.4.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/)
- t.j. spolu odmena vo výške 308,50 Eur.

Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu (§ 15 písm. a/) za 5 úkonov v roku 2015 vo výške po 8,39 eur, t.j. spolu režijný paušál 41,95 Eur.

Cestovné na pojednávanie na tunajšom súde za cestu Košice - Spišská Nová Ves a späť dňa 18.2.2014 pri použití železničnej dopravy 2 x 4,- Eur spolu 8,- Eur a cestovné na pojednávanie motorovým vozidlom zn. Mercedes - Benz dňa 29.4.2015 bolo priznané vo výške 40,70 Eur pri počte kilometrov 2 x 97 km spolu 194 km, priemernej spotrebe 6,8 l na 100 kilometrov, cene pohonných hmôt 1,10 Eur za liter a základnej náhrade 0,1350 Eur/km. Trovy ďalej pozostávajú z náhrady straty času (§ 17 ods. 1) za deň 18.2.2015 a 29.4.2015 za 2 x 6 polhodín za dve cesty Košice - Spišská Nová Ves a späť po 13,89 Eur, t.j. 167,76 Eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia tak predstavujú sumu 566,91 Eur (odmena advokáta 350,45 Eur plus režijný paušál 41,95 Eur plus cestovné 48,70 Eur plus náhrada straty času 167,76 Eur). Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania vo výške 566,91 Eur a preto jej tejto výške náhrada bola priznaná.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 z.z., ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvoze manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Žalobkyňa je pre toto konanie oslobodená od súdnych poplatkov, keďže návrh podala ako spotrebiteľka domáhajúca sa ochrany svojich práv a to podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z.z. V konaní žalovaný nebol úspešný a preto ho súd v zmysle citovaného ustanovenia zaviazal k úhrade súdneho poplatku z návrhu 128,- Eur. V časti návrhom, ktorým sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia bol súdny poplatok určený podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov t.j. 6 % zo sumy 476,19 Eur, t.j. 28,50 Eur a v časti, v ktorom požadovala určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov t.j. 99,50 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 250a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnom poriadku.